

Expedients Núm. 33/2023
Resolució Núm. 129/2023

CONSELL DE VALENCIÀ DE TRANSPARÈNCIA

President: Sr. Ricardo García Macho
Vocals:
Sra. Emilia Bolinches Ribera
Sr. Lorenzo Cotino Hueso
Sra. Sofía García Solís

A València, a 2 de juny de 2023

Reclamant: D. [REDACTED]
Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Presidència de la Generalitat

VISTA la reclamació número **33/2023**, interposada per Sr. [REDACTED], formulada contra la Presidència de la Generalitat, i sent ponent el president del Consell, Sr. Ricardo García Macho, s'adopta la següent

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. - Segons es desprén de la informació obrant en l'oficina de suport al Consell Valencià de Transparència, Sr. [REDACTED] ha presentat des de l'1 de gener de 2023 fins a la data actual nombroses reclamacions contra Presidència i les diferents conselleries de la Generalitat, totes elles relacionades, entre altres coses, amb subvencions rebudes i projectes realitzats per l'Ajuntament de Massalavés (Camí Real de Madrid, Rotonda Riu Verd, Plaza Salvador Hernández, Plaza Joan Carles I, Polígon Bona Vista, ajudes d'emergència temporal 2016, pla de manteniment d'escoles, instal·lacions i muntatges de mobiliari per a les festes del poble en 2022, senyalització viària o instal·lació de les llums de nadal...).

Concretament contra la Presidència de la Generalitat s'ha presentat la següent reclamació:

DATA ENTRADA	Núm. EXP.	MOTIU	MATÈRIA
29/01/23	33	Reclamació per falta de resposta a petició de còpia d'expedient d'ajudes per pluges a Massalavés	Informació econòmica

Efectuada la deliberació de l'assumpte en la sessió del dia de la data, s'adopta la present resolució sota els següents

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. - Conforme al que es disposa en el seu art. 47.1 de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de la Generalitat, de Transparència i Bon Govern de la Comunitat Valenciana (d'ara en avant Llei 1/2022 valenciana), "el

Consell Valencià de Transparència és l'autoritat de garantia en matèria de transparència en la Comunitat Valenciana. Té com a finalitat garantir el dret d'accés a la informació pública i vetlar pel compliment de les obligacions de publicitat activa”, i és l'òrgan competent per a “resoldre les reclamacions contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa”, segons recull, entre les seues funcions, l'article 48.1 del mateix text legal.

Segon. – L'article 38 de la Llei 1/2022 valenciana estableix que enfront de les resolucions de les sol·licituds d'accés a la informació podrà interposar-se reclamació potestativa (prèvia a la impugnació davant la jurisdicció contenciosa administrativa) davant el Consell Valencià de Transparència. Aquestes resolucions es regiran pel que es disposa en aquesta Llei, així com pel que es disposa en la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Tercer. - Així mateix, l'administració destinatària de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte del present recurs – Presidència de la Generalitat – es troba subjecta a les exigències de la citada Llei, en virtut del que es disposa en l'article 3.1 apartat a), que es refereix de manera expressa a “l'Administració de la Generalitat”.

Quart. - Quant a la part reclamant, es reconeix el seu dret a acollir-se al que es disposa en l'article 38 de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana, atés que l'article 27 d'aquesta Llei garanteix el dret a la informació pública de *qualsevol ciutadà o ciutadana, a títol individual o en representació de qualsevol organització legalment constituïda, sense que siga necessari motivar la sol·licitud ni invocar la llei.*

Cinqué. - Finalment, al principi i potencialment la informació sol·licitada constitueix informació pública, d'acord amb el que s'estableix en l'article 13 de la Llei 19/2013 de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, segons el qual s'entén per informació pública els continguts o documents, qualsevol que siga el seu format o suport, que estiguen en poder de l'Administració i que hagen sigut elaborats o adquirits en l'exercici de les seues funcions. Això sense perjudici que calga valorar les circumstàncies que concorren en el present cas.

Sisé. – Arribats a aquest punt, aquest Consell no pot desconèixer alguns elements de tot interès que afecten un nombre important de reclamacions per part de l'ara reclamant.

Com a punt de partida ha d'assenyalar-se que, per la qual cosa consta a aquest Consell, el reclamant ha interposat un total de 23 reclamacions en el que portem d'any 2023, contra diferents subjectes obligats, com l'Ajuntament de Massalavés (expedients núm. 27, 39, 60, 83, 89 i 123), la Diputació de València (expedients núm. 21, 77, 98 i 133), i fins i tot contra la Mancomunitat de la Ribera Alta (expedient núm. 116), i l'IVACE (expedients núm. 38 i 61).

I ja de manera concreta consten reclamacions sobre diferents matèries contra les diferents Conselleries de la Generalitat Valenciana: Conselleria d'Educació, Cultura i Esport (expedients núm. 20, 34, 106 i 134), Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica (expedients núm. 19 i 132), Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat (expedient núm. 117) i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica (expedients núm. 78 i 115), així com contra la Presidència de la Generalitat (expedient núm. 33).

Ha d'insistir-se que tals dades són només les que consten, doncs, ce els reclamacions presentades a aquest Consell. I les reclamacions presentades a aquest Consell bé podrien considerar-se la punta d'un iceberg. De major rellevància pel que ara interessa seria comptar amb les dades del nombre de peticions d'informació presentades enfront de diversos subjectes obligats per la llei. Sí que ens consten dades respecte a les reclamacions presentades contra l'Ajuntament de Massalavés, en les al·legacions presentades del qual en alguns dels expedients en els quals s'ha sol·licitat aquest tràmit, informa que “des del 26 de desembre de 2022 fins ara [l'escrit és de 22.03.2023], [redacted] ha presentat 11 sol·licituds d'accés a la informació que suposen la revisió de 24 expedients gestionats per

aquest ajuntament des de 2016 fins a 2022. El que podríem entendre extrapolable a la resta de subjectes reclamats.

Seté. – Doncs bé, vist tot això, i com ja s'ha resolt anteriorment per aquest Consell en altres expedients promoguts pel mateix reclamant (Resolució 151/2022, 154/2022 i 158/2022 dictades en els expedients 5, 17 i 26 del 2022, i en molts altres) dels quals queda constància en l'oficina de suport al Consell de Transparència, les dades anteriors obliguen a analitzar el present suposat en el marc d'un context i un conjunt de peticions d'informació i aquesta anàlisi ha de partir de la inadmissió d'aquestes per abusives. Ara bé, com no podia ser d'una altra forma, cadascun d'aquests expedients són analitzats i resolts de manera independent i conformement amb totes les circumstàncies que puguin afectar el seu tractament jurídic.

Cal recordar al reclamant que el dret d'accés a la informació pública com un dels pilars que reforcen la transparència en l'activitat pública i que podem exercir tota la ciutadania sense necessitat de motivació. Però això no justifica que es puguin presentar indiscriminadament sol·licituds d'accés amb la finalitat d'obstaculitzar el normal funcionament de les administracions públiques, i així ho contempla la mateixa Llei 19/2013 com a causa d'inadmissió en el seu article 18.e) tinguen un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta Llei, i 44.5 del Decret 105/2017.

El propi article 49 del Decret, que desenvolupa la Llei 2/2015, en el seu apartat 2, considera que una sol·licitud té caràcter abusiu, “quan persegueix clarament causar un perjudici o alteració il·legítims a l'òrgan o entitat a la qual es dirigeix o als seus titulars o dependents o existeix desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la”, havent de tindre en compte també l'apartat 4, que estableix que “Si una mateixa persona o col·lectiu, en nom propi o en representació, presentara sol·licituds d'informació de manera indiscriminada, encara que no foren repetitives, es valoraria si tenen caràcter abusiu o busquen dificultar el funcionament normal de l'administració”.

Per part seua, l'article 7 del nostre Codi Civil disposa que “1. Els drets hauran d'exercitar-se conforme a les exigències de la bona fe”. I que “2. La Llei no empara l'abús del dret o l'exercici antisocial d'aquest. Tot acte o omissió que, per la intenció del seu autor, pel seu objecte o per les circumstàncies en què es realitze, sobrepassi manifestament els límits normals de l'exercici d'un dret, amb mal per a tercer, donarà lloc a la corresponent indemnització i a l'adopció de les mesures judicials o administratives que impedisquen la persistència en l'abús”.

El Consell estatal de transparència va dedicar el seu criteri interpretatiu CI/003/2016, de 14 de juliol de 2016, a les causes d'inadmissió de sol·licituds d'informació: sol·licitud d'informació repetitiva o abusiva. I el punt de partida, en raó del principi de transparència màxima no pot ser un altre que el d'una interpretació restrictiva d'aquesta causa d'inadmissió. Ara bé, el mateix consell estatal fa referència al fet que és possible la consideració d'abusives de peticions “presentades anteriorment pel mateix o els mateixos sol·licitants”. I “A) Que l'exercici del dret siga abusiu qualitativament, no en sentit quantitatiu: el fet que una mateixa persona present un nombre determinat de sol·licituds no determina necessàriament un exercici abusiu del dret, i B) Que l'exercici del dret pugui considerar-se excessiu, és a dir, quan no arribe a conjugar-se amb la finalitat de la Llei.” I són elements a tindre en compte dades sobre el conjunt de sol·licituds que porten al fet que “de ser atesa, requerira un tractament que obligara a paraitzar la resta de la gestió dels subjectes obligats a subministrar la informació, impedit l'atenció justa i equitativa del seu treball i el servei públic que tenen encomanat, i així resulte d'acord amb una ponderació raonada i basada en indicadors objectius”. Així mateix, que el conjunt de sol·licituds “supose un risc per als drets de tercers. Quan siga contrària a les normes, els costums o la bona fe”.

Huité. - Segons s'ha avançat, aquest Consell considera que la sol·licitud d'informació a la qual fa referència el present expedient no pot ser analitzada de manera aïllada, sinó en un context i un conjunt. Aquest conjunt està determinat per les reclamacions presentades per la part actora i per les circumstàncies de la seua presentació en un breu període de temps i generant objectivament uns efectes ineludibles, com ho és la greu dificultat dels serveis administratius per al registre, tramitació, delimitació del sol·licitat, cerca de la informació requerida i redacció de les respostes oportunes.

Aquesta reiteració orquestrada de l'exercici del dret porta a desvirtuar les finalitats del dret d'accés a la informació pública per les quals ha sigut reconegut constitucionalment i legalment.

Amb tot encert l'exposició de motius de la Llei 19/2013 afirma que “Només quan l'acció dels responsables públics se sotmet a escrutini, quan els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten, com es manegen els fons públics o sota quins criteris actuen les nostres institucions podem parlar de l'inici d'un procés en el qual els poders públics comencen a respondre a una societat que és crítica, exigent i que demanda participació dels poders públics”. No obstant això, la presentació indiscriminada de sol·licituds d'informació, en general mesclades d'una miriada de pretensions i queixes, així com en alguns casos sol·licituds que s'acompanyen d'expressions no acceptables enfront dels servidors públics, de cap manera pot considerar-se que permet aconseguir aquestes finalitats de la llei. Aquest exercici del dret d'accés a la informació pública fa pensar en alguns casos que tan si més no importa la resposta que brinda l'Administració, al temps de poder col·lapsar als serveis responsables. Tot això comporta la inutilitat de l'exercici del dret per als qui l'exerceixen amb tal abús, amén de les dificultats que altres ciutadans puguen exercir eficaçment el mateix en llevar les capacitats dels subjectes obligats.

Així les coses, i per al cas present, cal considerar que el reiterat exercici del dret pel subjecte assenyalat pot considerar-se abús i, per tant, procedia la inadmissió de la sol·licitud d'informació per part del subjecte obligat i, ara, aquest Consell procedeix a desestimar la present reclamació.

Nové. – I en relació amb les causes d'inadmissió, i concretament pel que fa a la qual ara ens ocupa, no podem obviar el contingut de la Sentència 469/2021, de 17 de novembre de 2021, dictada per la Secció Huitena de l'Audiència Província de València (Rotllo 219/2021), que en un cas similar considerava que s'estava produint una *campanya d'assetjament legal i administratiu* contra el subjecte obligat -que en aqueix cas era una associació- *amb la presentació continuada de denúncies, escrits i reclamacions del demandant en nom propi i com a representant de la seua esposa davant organismes oficials com a Agència Tributària, Seguretat Social, Inspecció de Treball, Conselleria d'Educació, Ajuntament d'Alzira, etc. qüestionant tots aquells aspectes que considerava el demandant que no s'ajustaven a la legalitat vigent, arribant a presentar sengles denúncies davant el Destacament de la Fiscalia a Alzira acusant l'adreça del centre i de l'Associació de cometre delictes de falsedat documental, encobriment delictes d'activitats econòmiques, delictes d'Associació per a delinquir, frau electoral, frau continuat en la contractació pública i malversació de cabals públics, entre altres.*

Dècim. – Finalment, destacar que la presentació indiscriminada de reclamacions davant aquest òrgan de garantia per part del reclamant està obstaculitzant la gestió de la resta d'expedients oberts en aquest Consell a sol·licitud d'altres ciutadans i ocasionant un perjudici a aquests en la seua tramitació, per l'excés de recursos emprats per part d'aquest Consell a atendre les reclamacions formulades pel Sr. [REDACTED] que, entenem, està exercint el dret d'accés a la informació pública de forma abusiva.

Recordem que, com bé indica la Llei 19/2013, estatal, de transparència, en el seu preàmbul, la transparència i l'accés a la informació pública són eixos fonamentals de tota acció política i entre les seues finalitats està la que els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten o com es manegen els fons públics; drets ciutadans que, en molts casos com el present, es veuen afectats i perjudicats per l'ús excessiu i abús que altres ciutadans com el reclamant fan d'ells.

Tenint en compte que els recursos de l'administració són limitats i per a garantir els principis d'eficàcia i eficiència que ha de regir l'activitat de l'administració, és pel que aquest Consell considera que, en casos com el present, ha d'aplicar-se el ja esmentat article 49 del Decret 105/2017, que desenvolupa la Llei 2/2015, en l'apartat de la qual 2 considera que una sol·licitud té caràcter abús, “*quan persegueix clarament causar un perjudici o alteració il·legítims a l'òrgan o entitat a la qual es dirigeix o als seus titulars o dependents o existeix desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la*”, i especialment l'apartat 4 que estableix que “*Si una mateixa persona o col·lectiu, en nom propi o en representació, presentara sol·licituds d'informació de manera indiscriminada, encara que no foren repetitives, es valorarà si tenen caràcter abús o busquen dificultar el funcionament normal de l'administració*”.

RESOLUCIÓ

En atenció als antecedents i fonaments jurídics descrits, el Consell Valencià de Transparència acorda

Desestimar la reclamació número 33/2023 formulada per Sr. [REDACTED] contra la Presidència de la Generalitat, conforme a l'exposat en els fonaments jurídics seté i huité de la present resolució.

Contra la present Resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la notificació, de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL VALENCIÀ
DE TRANSPARÈNCIA**

Ricardo García Macho